

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

# Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить  
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 24 листопада 1981 року

№ 141 [3025]

Ціна  
2 коп.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

## ЗРОСТАТИ!

21 листопада відбулася V звітно-виборча комсомольська конференція на Кіровоградському заводі тракторних гідроагрегатів. Із звітною доповіддю на ній виступив секретар райкому комсомолу Валентин Дудин.

У роботі конференції взяли участь і виступили на ній з промовою перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобилляк.

У роботі конференції взяли участь другий секретар міськкому партії Ю. Г. Фоменко, перший секретар Кіровоградського райкому ЛКСМУ м. Кіровограда Олексій Романов.

Ніхто з них не сказав: «Дайте нам більше!» Ніхто не скаржився, що його обійшли увагою. Кожен коротко повідомив про те, що зробив сам, чого добився його колектив. Більше — про завтрашній день. Кожного турбувала застрашена доля рідного підприємства, на якому вони утверджуються як справжні господарі.

Іх — понад 900, і всі вони, спілчані, були причетні до того, що колектив підтримує ще 5 грудня 1980 року виконав задання десяти п'ятирічки по обсягу продукції. Минуло десять місяців першого року нової п'ятирічки. Понад план випущено продукції на 304 тисячі карбованців, реалізовано на 437 тисяч карбованців.

На заводі розгорнулося змагання під девізом «Зміцне завдання — меншою кількістю». Це — ініціатива колективу комсомольсько-молодіжної бригади Володимира Бадова.

Замість 34 тепер у бригаді 29 чоловік. Але щодня завдання зиконують і за тих п'яток, та ще й три норми щодаки понад завдання, в рахунок наступного місяця.

За ініціаторами пішли комсомольсько-молодіжні колективи А. Сковцова, В. Талди, В. Ершова, В. Німенко.

Знову і знову нові починання. Серед них — «Освоєння нової продукції» — комсомольську турботу! Більше тисячі юнаків і дівчат спрямували свої зусилля на те, щоб налагодити серійний випуск гідростатичних трансмісій. Комітет комсомолу створив нові колективи, влаштував курси на кращого по професії, діють пости якості. Комсомольські ватажки закликають молодих умільців активізувати свою творчу роботу. За звітний період юнаки і дівчата подали 225 рацпропозицій, до фонду економії внесли понад 175 тисяч карбованців.

Розгорнулася реконструкція підприємства. Одразу в кожному цеху організували ударні загони. Міськком комсомолу підтримує починання агрегатників — будівництво нових цехів заводу було оголошено ударною комсомольською будовою.

Так, вони зробили чимало. Та, звітуючи про досягнуте,

ці молоді неспокійні люди ставлять ніби претензії до самих себе. І до своїх товаришів по змаганням. І до своїх ровесників із сусідніх цехів, від яких залежить виконання загальнозаводського планового завдання. Свердловальниця Світлана Суярова, інженер Ольга Панфілова, оператор Сергій Лосев, розподільник робіт Наталя Лунгол, майстер Олександр Котов, інженер Віра Тарасова, інші делегати конференції принципово, по-діловому говорили про підвищення якості продукції, яку вони випускають. Комсомольські пости якості на дільницях і лініях, здається, зробили свою справу. Бо за три квартали порівняно з минулим роком втрати від механічного браку, скажімо, знизилися на 25 процентів. Але підприємство прийняло за цей період 47 претензій, збитки від них — понад 24 тисячі карбованців. На адресу заводу надійшло понад 50 скарг покупців, які придбали товари агрегатників. Це товари широкого вжитку, що надходять у торговельну мережу. Та ще більшу тривогу викликає інший факт: надійшло 15 претензій на те, що випущено неякісні насоси.

Чому так сталося? Делегати знову були самокритичні. І з претензією до членів комсомольських бюро цехів: на багатьох виробничих дільницях брудно, то там, то тут відходи від виробничої продукції — вони на проїжджих доріжках, на складських майданчиках. Отже, робоче місце робітника далеко до зразкового. То як ж можуть бути продуктивність праці, ефективність, якість, коли є перешкоди?

Вони шукають резервів. Так, 224 молодих виробничників брало участь у раціоналізаторській роботі. Але не всі їхні пропозиції мали віддачу. Бо не було потрібного контакту з ними молодих спеціалістів підприємства. На дільницях надходить браковане литво, тож і деталь, яку треба буде зробити, теж буде бракова (додамо, що є випадки, коли на деяких дільницях цей процес триває, і тоді виходить, що робітники виконують тринадцять місячних завдань, одне — займає — брак). Оператор Сергій Лосев бачить вихід

іде й у тому, щоб перекрити, усунути брак в інструментальному цеху. Бо саме у випуску нової продукції хороший інструмент має неабияке значення. Чіткіше повинні працювати й технологи, конструктори: коли не-коли та й надходять креслення, зроблені з відхиленнями. І робітник починає робити корективи, по-бачивши помилку. А якщо не побачить? Знову буде брак.

А скільки втрачає завод від того, що не заміняється старе устаткування! Ось де поле діяльності для комсомольських активістів. Ось де треба було ударити вчасно тривогу комсомольським «прожектористам». Щоправда, вони не сиділи склавши руки: провели 47 рейдів, випустили понад 50 листків «КП». Було виявлено десятки випадків порушення трудової дисципліни, зафіксовано великі втрати стисненого повітря, електроенергії. Зафіксовано, але справу не доведено до кінця. Отже, дієвість виступів листків «КП» низька. Тому й віддані немає.

А як же особиста відповідальність кожного члена ВЛКСМ за честь колективу, за свою робітничу честь?

Агрегатникам є на кого рівнятися. Позаздирять доброду комсомольцю Володимирові Олійнику, який повсякчас удосконалює свою майстерність. На республіканському конкурсі профмайстерності, який провело Міністерство сільськогосподарського машинобудування, його визнали кращим молодим фрезерувальником. За ударну працю урядових нагород удостоєні Іван Мошнягуца, Василь Ігаченко. Та як розуміти той факт, коли секретар комсомольської організації механоскладального цеху № 1 Олександр Брижельський сам допустив недисциплінованість, відійшов від колективу і навіть не сплачував членських внесків.

На конференції було наведено ще дві цифри: з 296 молодими робітниками працюють 260 наставників — ветеранів і передовиків виробництва. Але як виміряти ефективність наставництва, приміром, у цеху № 4, як оцінити роботу цього бюро комсомольського цеху в цьому напрямі, коли тут деякі молоді робітники не виходять на роботу тиждень, місяцями (наприклад, Г. Матвієнко, А. Антонюк).

Ми ведемо розмову про економічне витрачання сирогоїни на кожному робочому місці, про те, щоб кожен

робітник, залишаючи цех, вимкнув світло, перекрив вихід стисненому повітрю. Комітетчики ударили тривогу — треба прибрати бруд, відходи, браковані деталі, метал у цехах. Треба! Та яка ж особиста відповідальність молодих робітників, коли навіть у своєму гуртожитку, котрий вони заселили не-давно (ніні там проживає 273 робітники), не можуть навести порядок — усюди бруд, пошкоджені стіни, двері, неупорядкована територія, що прилягає до гуртожитку! На суботник комсорги «тягнуть» мешканців гуртожитку за руку.

Ось із чого треба починати членам новообраного комітету комсомолу — пробудити споєна почуття особистої відповідальності кожного члена ВЛКСМ, кожного молодого робітника.

Так, їм треба допомогти. Але й спитати суворо і принципово, по-комсомольськи треба. Комсомольсько-молодіжні колективи бригад нині працюють з девізом «XIX з'їзду ВЛКСМ — 19 ударних декад!» За словом має йти діло. Кінцевого результату залежить від кожного члена колективу. Отже, треба бути відповідальними — так, як у бригаді орденосця Володимира Бадова.

Тож нехай кожен із молодих заводчан прислухатися до ветерана Великої Вітчизняної війни Миколи Семенича Лободи, який теж виступив на конференції. Він підняв над головою свій комсомольський квиток і сказав:

— Мене приймали в партію в дні запеклих боїв під Москвою. Там я став командиром полкової батареї. І нині я, комсомолец тридцятих років, вважаю себе членом вашої Спілки. Тому — з вами. І наді не личить зупинятися. Зростати нам треба. Зростати духовно, зростати господарями свого заводу.

Він закликав їх причислювати традиції старших поколінь, по-батьківському вимагав: не бути байдужими!

Делегати нагадували: немає у робітників заводу жодного спортзалу, жодного спортивного майданчика, навіть біля гуртожитків їх не обладнано. А ветеран назвав точну адресу, де є вже готовий зал, тільки не обладнаний, де є місце для спортивних комплексів, але там бракує робочих рук. Так і в цеху, на кожній виробничій дільниці. Микола Семенович віз з молодими задушевну розмову. І з ним погодились: треба діяти, діяти без формалізму! Треба зростати!

М. ВІНЦЕВИЙ.



Устинівський район:

## Завжди на передньому краї

Що не день, то напруженішим стає трудовий ритм комсомольсько-молодіжних колективів, бригад і ланок району. Адже недалеко вже той час, коли вони, як і вся комсомолія країни, рапортуватимуть про досягнуте XIX з'їзду ВЛКСМ.

Більше 2 тисяч молодих виробничників включилися у рух «ХІ п'ятиріччя — ударну працю, знання, ініціативу і творчість молодих!» Визначилися вже й перші переможці: комсомольсько-молодіжні колективи кролевирофабрики колгоспу імені Петровського, автогаражів колгоспу імені Дзержинського та радгоспу імені Димитрова. Завершує виконання річного зобов'язання наймолодша дочка колгоспу імені Леніна комсомолка Ніна Панченко. Надій молока від корови у її групі сягає вже трьох тисяч кілограмів.

Зваживши свої можливості, Н. Панченко стала ініціатором трудового почину «До 60-річчя утворення РСР — 60 тонн молока від групи корів».

Далеко за межами району відомі імена молодих ударників першого року одинадцятої п'ятирічки: доярки радгоспу «Устинівський» Віри Хвалі, механізатора колгоспу імені Карла Маркса Анастолії Іванченко.

Глибоко переконаний, що для успішної діяльності будь-якої районної комсомольської організації необхідна одна найважливіша справа, якій приділяється найбільша увага, навколо якої будується вся робота.

Такою справою для районної комсомольської організації стало створення на фермах і в тракторних бригадах комсомольсько-молодіжних колективів.

Тепер у районі діє 19 комсомольсько-молодіжних колективів, які об'єднують 148 членів. Хочу розповісти про один такий колектив, створений кілька років тому з числа шоферів колгоспу імені Дзержинського. І до об'єднання в комсомольсько-молодіжний хлопці працювали добре, переконували норми виробітку. Однак, навчившись уболівати за спільну справу, молоді водії змогли розкрити свій талант працелюбів. Їхні успіхи стали помітними не тільки в господарстві, а й у районі, вони не раз виходили тереможцями обласного змагання.

Торік керівник колективу Микола Шевченко встановив на жнивах республіканський рекорд. Льотчик-космонавт В. Шаталов з цього приводу надіслав йому вітальну телеграму. За успіхи у виконанні планів десятої п'ятирічки Микола Шевченко нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

У нинішньому році передовий водій ще на початку жовтня рапортував про виконання особистих річних зобов'язань.

За його пропозицією всі члени колективу вивчають у школі політнавчання курс «Бережливість — риса комуністична». Разом зі своїм пропагандистом В. Ністерчук на заняттях комсомольці шукають шляхів підвищення продуктивності праці кожного члена колективу, резерви економії пального, масла, деталей. На останньому занятті відбувся своєрідний звіт слухачів про втілення набутих знань у практику, у щоденне життя. Показники переконали: на рахунок Миколи Шевченка — 2 тисячі 887 кілограмів зекономленого пального, групкомсорга Сергія Гребенюка — 342, Миколи Алхімова — 681 кілограм.

Про успіхи й проблеми — а їх ще немало — комсомольсько-молодіжних колективів йтиме мова на районній звітно-виборчій комсомольській конференції. Вестимемо мову й про участь молодих трудівників у цюгорічному збиранні врожаю.

Кожен п'ятий комсомолец району працював на жнивах нинішнього року. Два збирально-транспортних загони, 22 комбайнових, 8 жаткових і 38 автомобільних екіпажів зібрали зернову на площі 5 тисяч 427 гектарів. Молоді хлібороби району засіяли в засіки держави 158 тисяч 821 центнер зерна.

Гордимся ми, що комсомолец радгоспу імені Димитрова Сергій Сзателік прославився рекордними жнивами, виробітками на всю республіку. На його рахунок 367 гектарів скошених площ, 11 тисяч 447 центнерів немолоченого зерна.

Дві провідні галузі у господарстві нашого району: землеробство і тваринництво. І щоб родили ниви, ми вже сьогодні повинні думати про поповнення хліборобської сім'ї людьми, які не бояться труднощів, уміють вершити справу з розмахом, по-комсомольськи. Отже, на порядку денному питання про підготовку молоді змін, про трудове виховання в школі, закріплення випускників у рідних господарствах.

І завтрашній день нашого тваринництва вимагає приливу молодих спеціалістів у цю галузь. Тому так актуально звучить для комсомолії району, для юнаків і дівчат, котрим належить пополювати колективи ферм і комплексів, девіз, що прозвучав на XXVI з'їзді партії: «Тваринництво — ударний фронт!»

А. ЛИСОГОР,  
другий секретар Устинівського райкому комсомолу.



## 1.

Снігова завія, така ще незвична в листопаді, нарешті вщухла. Перестав стугоніти вітар, не цокали більше об шибку снігові дрібки. У кімнаті стало тихо й світліше.

Ніна напнула велику квітчасту хустку, вийшла на ганок. І не впізнала села. У білих шапках дахів, з різко окресленими контурами безлистя дерев, воно наче відпочивало. Цегляні будиночки по обидва боки центральної вулиці, палахкотіли, як маківки, на білому тлі снігу.

Недавно закінчилася заметіль, а вже он скільки протоптаних стежин. Навіть на лаваду хтось ходив. «Хто б це? — подумки прикинула Ніна. — Не інакше, як Ратса Кузьменко — зазідуюча поливними площами городини».

Жінка вдивлялася у прозору, аж голубу, далечину і не переставала дивуватися змінам. Здається, ще вчора жовтіла лавада, ще вчора останні овочі збирали там, а сьогодні — біло, зимно.

Навіть на Молодіжній вулиці, отій, що ген вгору тягнеться, не видно нікого. А це ж найомікніший кут у селі. Молодята там живуть. Колгосп на весілля найчастіше їм такий подарунок робить — зручає ключі він новозбудованого житла.

Влітку Ніна, бувало, о чотвертій на ферму їде, а на Молодіжній вже сміх чи музика лунає...

Жінка мружилася од яскравого снігу, всміхалася помічаючи перебіги, а підсвідомо думка: «Котра година?» вже звично підганяла її. Наближалася пора обіднього доїння.

— Ніно, у твоїй групі коли починається масовий розгін? — зустріла її на фермі запитанням наставниця Галина Іванівна Бавінова.

— У грудні. А хіба що? — здивувалася молода доярка.

Наставниця лише лукаво всміхнулася.

А через кілька хвилин її, Ніну Панченко, наймолодшу доярку колгоспу імені Леніна вже оточили інші доярки, вітали, тисли руку:

— 3 Новим роком! 3 успіхом! 3 перемогою!

У цей день Ніна Панченко виконала річне зобов'язання, сягнувши тринадцятого рубежу.

## 2.

Якщо Кузьменко-старший говорив щось, то ніколи ніхто ні в чому не суперечив йому. Знали всі: кожне слово у механізатора — на вагу золота, обдумане, спрavedливе.

Віктор завжди вірив у добру силу і мудрість свого батька.

Він закінчував школу. І все частіше обдумував — куди піти далі. Всі професії подобалися, в усьому хотілося спробувати себе. Нікому не розповідав про свої вагання, та батько якось сказав: «Що там думати — йди а механізатори. Як дід Сафрон, як я».

І Віктор, уже не вагаючись, сміливо ступив у доросле життя. А незабаром відчув, що земля — його покликання, що вже не можна без хлібного поля, без росяних світанків.

Коли після служби в рядах Радянської Армії повернувся у тракторну бригаду, з батьком працював уже молодший брат — Володимир. Тоді в Криничуватці хтось і напроорокував: «Тепер усі рекорди — на оранці й на жнивях — Сафрон забере!».

У селі Кузьманків багато. Аби виділити цей рід, їх зовуть Сафонами. Бо Сафonom звали найстарішого Кузьменка. Того, що ста-

рював колгосп, будовав його, ростив перші врожаї. Він і тепер ревно стежить, як ходять біля землі його сини — Леонід, Григорій, Воло-

димир. Супити брови, коли слухає гарячі суперечки онуків — Віктора і Володимира, теж механізаторів. Це так, аби не розбалувати

їх, суворо супитися. А в душі радіє: немає переводу хліборобському роду. Ім же, наймолодшим нащадкам, наказує: «Ви ж комсо-

молиці — то й першість у усьому тримати повинні. Сафони тільки так звикли».

Пішов у армію брат Віктора — Володимир. І нинішніх жнив наймолодший Кузьменко — член комітету комсомолу, активіст, легкоатлет, сів на комбайн сам. Уже не помічником (вони з Володимиром п'ять років жинували помічниками), а комбайнером. Та змагається Віктору і цього року довелось з Кузьменком — двоюрідним братом Володимиром. За тим суперництвом уявсь колгосп слідував. То Віктор — син Леоніда, онук Сафона, вийде на перше місце, то Володимир — син Володимира, онук Сафона, — лідиром визнається.

— Найкраще серед молодих жнивців потрудилися обидва Кузьменки, — говорить секретар парткому Л. С. Сезоненко. — У батьків, у діда вчилися хлопці любити землю.

А в Криничуватці такий родовід мають багато сімей. Он Шевченко Григорій — сам передовий воїн, і над синами шефствував до того, поки їх не вивів у передовики. Росте, міцніє тепер династія воїнів Шевченків.

Наймолодші з Горбенків, Дем'яненків, Єфременків — ударники праці, переможці змагань, депутати сільської Ради народних депутатів, члени штабу «Комсомольського прожектора», активні учасники художньої самодіяльності. Комсомольці — гідні нащадки хліборобського роду.

## 3.

Кажуть, не хлібом єдиним живе людина. Що правда, то правда. Не було б у колгоспі Будинку культури, стадіону, не було б у школі сучасного спортзалу — хіба залишалася б молодь в Криничуватці чи в Березуватці? А так — щороку 7—10 випускників шкіл поповнюють колективи ферм і тракторних бригад. Бо знаходять вони тут справу для душі.

Здавна Криничуватка славилася своїми піснями. У селі навіть стверджують, що «Ой у полі криниченька...» народилася саме у них. Так це чи ні, але співають у Криничуватці всі — і дорослі, й малі. Як приїжджають на огляд чи на концерт в райцентр, то в найбільшому залі — жодного вільного місця. Бо рідко хто співає так злагожено, як тріо сестер Великород.

Хто може ще так захоплено зіграти Сірчиху чи Секлету у виставі «За двома зайцями», як криничуватські аматори?

І духовий, і вокальний славиться...

А директор у сільському Будинку культури — чи не наймолодший у районі — комсомолец Іван Левицький. Дві агітбригади хор — це його заслуга.

Он і зараз: щойно вернувся з ферми, де з партгруппами обговорював сценарій новорічних вітань передовиком, і знову подався до контори. З економістом про зустріч домовився.

Аякже! Комсомольські щедрівки повинні бути з конкретними цифрами і фактами. Щоб зацікавили всіх і запам'яталися.

Проблем та й проблем у директори Будинку культури. Молоді механізатори виявили бажання створити естрадний оркестр, дівчата загорілися «вечорницями».

Неспокійні люди молоді криничуватці.

Н. ЧЕРНЕНКО.

## УСТИНІВСЬКИЙ РАЙОН:

## ЗАВЖДИ

НА ПЕРЕДНЬОМУ  
КРАЇ

Сьогодні на обласній повірці  
Устинівська районна  
комсомольська організація

71 первинка і 54 з правами первинної комсомольської організації діють в Устинівському районі. Кожна з них — це бойовий загін молодих виробничників, спізузастів громадського життя, справжніх нагрітків свого краю. Сьогодні наша розповідь — про одну з них, комсомольську організацію колгоспу імені Леніна, яку очолює Іван Заєць.

Колгосп імені Леніна — господарство багатогалузеве, міцне, з багатими трудовими традиціями. Навіть у найнесприятливіші роки тут збирають високі врожаї, справляються з планами і соціалістичними зобов'язаннями. Так і нинішнього важкого для землеробів року в господарстві зібрано з кожного гектара по 25,8 центнера зернових, по 14,1 центнера соняшнику; у бригаді № 2 врожайність цукрових буряків павиша в районі — 260 центнерів коренів з гектара.

За десять місяців на фермах господарства вироблено 18 тисяч 365 центнерів молока при плані 17 тисяч 460 центнерів, 8 тисяч 183 центнери м'яса.

У цих успіхах трудивників колгоспу велика заслуга комсомольців, неспілкової молоді. Їм довірено найвідповідальніші ділянки роботи, найскладніші питання. Головним інженером господарства працює член комітету комсомолу Олександр Климовський, головним

їй пощастило, вважає молода доярка Ніна Панченко. Адже колектив ферми, на яку вона прийшла працювати, першим у колгоспі імені Леніна став колективом тринадцятиріччя. У передових доярках надолі молока від корови. Вона міцно вдержує першість серед молодих доярок господарства. А нещодавно комуністи виявили їй високе довіря, прийнявши її кандидатом у члени КПРС.

Знаменним стає у її житті перший рік одинадцятиріччя. Готуючи гідний дарунок XIX з'їздові ВЛКСМ, Ніна сягнула тринадцятого рубежу надолі молока від корови. Вона міцно вдержує першість серед молодих доярок господарства. А нещодавно комуністи виявили їй високе довіря, прийнявши її кандидатом у члени КПРС.



Від діда до батька, від батька до сина з покоління в покоління передавалася у хліборобському роду Кузьменків любов до землі, шана до праці. Вірне сімейним традиціям і нинішнє, наймолодше, покоління Кузьменків.

На знімку: механізатор Леонід Сафонович Кузьменко із синами Віктором (зліва) та Володимиром.

## Від конференції до конференції

ЧЕРВЕНЬ 1980 РОКУ. Колектив шоферів автогаража радгоспу імені Димитрова (групи комсорг Сергій Трофимович) за підсумками другого кварталу вийшов переможцем змагання КМК району, а в обласному змаганні посів третє місце.

СЕРПЕНЬ 1980 р. «Радію нашим успіхам. Бажаю здоров'я, щастя, успіхів, нових трудових перемог», — телеграму такою змісту надіслав льотчик-

космонавт, двічі Герой Радянського Союзу. В. Шаталов водіїв колгоспу імені Держинського комсомольцю Миколі Шевченку, який встановив рекорд публіканський рекорд, не ревізши за добу 93 тонни зерна.

ЛЮТИЙ 1981 р. Комбайнеру радгоспу «Устинівський» Миколі Кравчуні, його помічнику Миколі Петренку, комбайнеру птахофабрики «Сагайдацька» Миколі Селезньову,

шоферів колгоспу імені Держинського Миколі Шевченку вручені Знаки ЦК ВЛКСМ «Золотий колос» як переможцям всесоюзного змагання молодих жнивців у 1980 році.

КВІТЕНЬ 1981 р. Після закінчення дворічних курсів мехсеобучу одержали 476 юнаків.

СЕРПЕНЬ 1981 р. Першим у районі завершив жинив комбайнер радгоспу імені Димитрова Сергій Святелік. Зібравши

хліба на 367-гектарній площі, він намолотив 11 тисяч 447 центнерів зерна і став переможцем районного та обласного змагання серед жнивців, які працювали на комбайні СК-5. Його портрет занесений на районну та обласну Дошки пошани.

ЛИСТОПАД 1981 р. На районну Дошку пошани вперше занесений колектив Криничуватського сільського Будинку культури, який очолює комсомолец Іван Левицький.



Він виріс біля землі. У неї силу брав, піснєність її просторів перелая у своє серце. І не уявляє себе Василь ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ (на знімку вгорі) без роботи на полі, без пахощів весняного лану.

Закінчивши Бобринецький сільськогосподарський технікум, В. Хмельницький повернувся в рідний колгосп і працює тепер керуючим відділком № 1. А весь свій вільний час віддає пісні, що полюбив його з дитинства.

Поважають у колгоспі комсомолку Тетяну ВІЛЬЧИК (крайня справа). Сумлінна, невтомна в праці, весела співачка в житті. Без її участі не обходиться жоден концерт, жодна вистава в сільському клубі. Із сестрами Тамарою і Лідією вона в складі сімейного тріо не раз виходила переможцем районних конкурсів учасників художньої самодіяльності.





# ЩЕ РАЗ ПРО ШКОЛУ

ПОВЕРТАЮЧИСЬ  
ДО НАДРУКОВАНОГО

Значення слова «легенда» відоме, мабуть, кожному. Це, як зазначає «Словник літературних термінів», переказ про якісь події чи людей, оповітний казковістю, фантастикою. У конкретному випадку мова йде саме про «легендарну» подію, при активній участі значної кількості людей: про будівництво першої середньої школи (нині вона восьмирічна) м. Кіровограда. Іриває воно небагато-немає — десять років.

Давно стали дорослими ті, хто вперше почув про нове шкільне приміщення з просторими коридорами, світлим класним кімнатами, спортзалом і активною залом... Дехто з них привів у школу вже своїх дітей, але, на жаль, не в ту виміряну, нову і красиву, а в стареньку, тісну, котрій і не порахувати скільки літ.

Не раз «Молодий комунар» своїми критичними виступами на адресу будівельників намагався допомогти школярам прискорити новосілля. Остання кореспонденція «Коло навколо школи» побачила світ 30 липня минулого року. Невдовзі ми отримали лист-відповідь на критику з Кіровоградського обласного ремонтно-будівельного тресту, якому доручено спорудження об'єкту:

«На кореспонденцію, вміщену в газеті «Молодий комунар» під назвою «Коло навколо школи» об'ємбудтрест повідомляє, що нині роботи на даному об'єкті відновлені. Виділено штукатурів і мулярів, на допомогу РБУ № 2 об'ємбудтресту організації міста направили сім різноробочих і автокран.

Керуючий об'ємбудтрестом А. В. ОТАН».

Ну, нарешті, — полегшено зітхнули ми. — Знайте, наступне перше вересня школярі Кушівки зустрінуть у новій школі. Та підписаний завідувачим міським відділом народної освіти М. М. Ніколаєнком інший лист, що надійшов до редакції тижня через три після першого, розвіяв усі передчасні радощі.

«З часу публікації кореспонденції «Коло навколо школи» на будівництві школи № 1 великих змін не відбулося. Лише зов-

сім недавно почалося спорудження котельні. За вказівкою начальника РБУ № 2 об'ємбудтресту тов. А. О. Давидова тут працює лише один робітник. Керівництво об'ємбудтресту давно обіцяє виділити мулярів для виконання опоряджувальних робіт, але через відсутність теплоізоляції їх виконувати неможливо. Таке недбале ставлення до будівництва школи дає право сумніватися в тому, що десятирічка буде готова до наступного навчального року».

Наш висновок був такий: слід обов'язково ще побувати на цьому об'єкті. Ми спеціально не вирушили на Кушівку відряду ж після того, як одержали вказані листи. Сподівалися: може, за три місяці справи налагодяться? Однак знову помилилися.

...Того дня (десятого листопада) на будівництві школи було всього сім робітників — чотири штукатури і три різноробочих. Через відсутність у приміщеннях тепла (за прокладання теплоізоляції відповідає спецуправління по санітарних роботах об'ємбудтресту, керуючий В. П. Верзуб) будівельники не могли приступити до опоряджувальних робіт. Та хіба в затримці винні тільки сантехніки? В якій організації не звертається директор іншійшої восьмирічної школи № 1 Іван Тимофійович Ключов з проханнями відсобири будматеріалів, механізмів, робочою силою. І скрізь чує одне і те ж: «Немає, не можемо, не будемо...» Лише автобаза тресту «Кіровоградбуд», де начальником Михайло Іванович Варлавін, завжди допомагає будівництву.

І знову виходить замкнуте коло навколо школи. Коли ж воно врешті-решт розірветься? Це запитання ми адресуємо керуючому об'ємбудтрестом А. В. ОТАН, начальнику спецуправління «Електромонтаж» № 411 тресту «Діпроелектромонтаж» Б. М. Осадчому, начальнику спеціалізованої пересувної мехколонни № 518 тресту «Укрспільгоспспергосмонтаж» В. К. Шеїну, з вини яких затримується спорудження важливого об'єкту.

Т. СТОРОЖУК.

м. Кіровоград.

## ОСОБИСТО ВІДПОВІДАЛЬНІ

У дні, коли проходили Пленум ЦК КПРС і шоста сесія Верховної Ради СРСР, робітники нашого цеху по довігу затримувалися після зміни в червоному нутку. Принесли свої газети, читали повідомлення, амікали приймачі, слухали виступи керівників партії.

З глибоким задоволенням сприйняли червонозбірці промову на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС товариша М. С. Горбачова. Адже в ній зроблено всебічний аналіз економічного й соціального розвитку нашої країни.

На Пленумі Леонід Ілліч приділяв велику увагу проблемам галузі сільськогосподарського машинобудування, в якій ми працюємо. Генеральний секретар ЦК КПРС, розглядаючи становище в сільськогосподарському машинобудуванні, поставив перед нами завдання — підняти технічний рівень, підвищити надійність і довговічність машин. Розв'язувати проблему шляхом будівництва нових заводів, сказав він, не можна. Отже, треба поліпшувати роботу на діючих підприємствах. Можливість для цього є.

Ці питання хвилюють і червонозбіроків. Завдання підвищення продуктивності праці і якості продукції, що випускається, стало справою честі кожного комсомольця нашого цеху. Так, скажімо, молодий електроварник Микола Рибальченко, якого за трудові досягнення в десятій п'ятирічці нагороджено орденом Трудової Слави третього ступеня, вже рапортував про виконання плану першого року одинадцяті п'ятирічки. Микола підтримує лозунг депутата Верховної Ради УРСР товари-

Л. В. Чернеги «П'ятирічку — за чотири роки». Виконуючи підвищені соціалістичні зобов'язання, М. Рибальченко щомісячно виконує завдання на 150—160 процентів.

Працює Микола на ділянці зварювання замків для консьєра складаних машин СЗ-3,6. Деталі ці для сіловок дуже потрібні. Від їх якості, довговічності, змає, залежить уся робота агрегату. Відрадно, що ми не маємо рекламачів на виготовлення замків. А досвід цього так: кожен робітник ділянки, як і Микола Рибальченко, став сам собі контролером якості роботи. Найменше відхилення чи брак у роботі одного позначається на роботі всіх. Відповідальність перед колективом дисциплінує.

Цех де ми працюємо, новий, обладнаний найсучаснішим устаткуванням. Та не тільки це вирішує успіх справи. Продуктивність нашої роботи залежить не лише від устаткування та умов праці, а й насамперед, від сумлінності, від ставлення кожного до виконання своїх обов'язків.

На Пленумі відзначалося, що немає справи більш важливої, більш благородної, ніж задоволення життєвих потреб народу. І ми, молоді робітники-червонозбірки, звзаємо за честь бути причетними до цієї справи.

Н. КОЦЮРБА,  
секретар комсомольської організації зварювальні - складального цеху заводу «Червона зірка».

### ЩО ОЗНАЧАЄ БУТИ СУЧАСНИМ?

У популярній пісні є такі слова: «Молодість! Все може молодість!» Справді, багато під силу молодим. Вони вирощують хліб і плавлять метал, підкорюють неприступні аерші і складають чудові пісні. Вони навчаються і будують небачені за своїми масштабами і складністю об'єкти, закохуються і одружуються. Шукають своє місце в житті, у сучасному, такому непростому світі з його супершвидкостями і надскладними проблемами. Саме це для багатьох і означає бути сучасним. І раптом ось такий лист.

«Мені просто жаль тих людей, котрі цілі вечори сидять дома за книжками. Вони втрачають дорогоцінний час. Що бачать вони в житті?

Якось я сказала Ірці з нашого під'їзду про це і запросила її в свою компанію. Так ця мама донька змріяла мене таким поглядом і каже: «Ви ж там вино п'єте». А я їй: «І куримо теж!» Так вона ледве свідомість не втратила... А я вважаю, що тут нічого такого немає. Так зараз прийнято...»

Цього листа написала Світлана П. з Кіровограда. Він свідчить про те, що дехто з молодих людей, намагаючись видаватися сучасним — не бути, а саме видаватися, — збавається з дороги. Не там шукає себе.

«Зустрічаються ще і нас, на жаль, такі собі «молоді старички» — пише ветеран війни і праці Е. І. Різницька, — котрі понад усі духовні багатства цінять етикетку на джинсах. Вони «все бачили, все знають» [так самі вважають, в усякому разі]. Пишіть про них! Допоможіть їм!»

Можливо, авторка мала на увазі саме «компанію» Світлани П.?

Робітник заводу «Червона зірка» І. Т. Чорноіван, який багато років читає нашу газету, пише про інше. Він щиро захоплюється

хлопцями та дівчатами, котрі працюють на ударних будовах, на колгоспних ланах і в цехах заводів та фабрик, захоплюється їхньою енергією, ентузіазмом, ініціативністю, цілеспрямованістю. Його лист — це теж, власне, відповідь Світлані.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»-82

## МОЯ ГАЗЕТА — НАША ГАЗЕТА

Якою буде наша газета в 1982-му? Це хвилює не тільки редакцію, а й читачів «Молодого комунара», які надіслали відповіді на наші анкети і пропонують нам нові теми і рубрики, діляться своїми роздумами про «Молодий комунар» — 32.

Мабуть, найчастіше зустрічається в листах запитання «Бути сучасним — це значить яким?» І треба сказати, що деякі читачі самі шукають на нього відповіді.

### ОГЛЯД ЛИСТІВ

Взагалі, пошта редакції засвідчила великий інтерес читачів усіх поколінь до цього питання: що означає бути сучасним?

Думается, що в наступному році ми обов'язково повернемося до нього, посперечаємося, спробуємо дійти спільної думки. Що може молодість? Пошукаймо відповіді разом.

### ЧИТАЧ ПРОПОНУЄ І ЗАПЕРЕЧУЄ

Пам'ятаючи, що «одна голова — добре, а дві — краще», ми в передновірічній анкеті звернулися до наших читачів за порадою, попросили їх відповісти на цілий ряд запитань. Діалог удався. Правда, думки з деяких питань розійшлися, але в головному, — у тому, що газету повинна бути змістовною і цікавою, — була повна однаковість.

Наприклад, обрали людину вперше комсоргом, — пише Л. М. з середньої школи № 2 міста Знам'янки. — Найперше



## «Театр і діти»

Цього року 23 листопада вш'яте відкривається традиційний театральний тиждень «Театр і діти». Запрошують малят до театру клоуни. У фоні — всегаска кращих робіт учнів дитячої художньої школи. В день відкриття тижня наші юні глядачі самі стали учасниками спектаклю, тому що нова робота творчого колективу «Бука» за п'єсою М. Супоніна — вистава-гра, у програмі якої атракціони, танці, жарті.

У нас в гостях побувають учасники самодіяльних колективів Палацу піонерів, Паліївської школи Маловісківського та Первозванівської Кіровоградського районів. Гуртківці покажуть на сцені фрагменти зі своїх вистав, концертні номери.

Для вихованців дитячих садків відбудеться урочисте посвячення в глядачі. А юні читачі дитячої бібліотеки імені А. Гайдара зустрінуться з героями улюблених книжок.

Колектив театру підготував цікаву програму для

учнів дитячої спортшколи, а в «День сільськогосподарського глядача» у нас в гостях побувають учні школи Кіровоградського району.

Буратино запрошує юних художників взяти участь у виставці дитячих малюнків, яка відбудеться 27 листопада.

Урочисте закриття тижня «Театр і діти» — 29 листопада у приміщенні музично-драматичного театру імені М. Кропивницького.

З. ТАТАРОВА,  
педагог - організатор  
виховної роботи обласного театру ляльок,  
м. Кіровоград.

## Зустріч з читачем

Вона відбулася в Кіровоградському машинобудівному технікумі. Засідуєчий відділом листів і масової роботи редакції П. Селецький розповів хлопцям та дівчатам про роботу колективу «Молодого комунара» з листами читачів, поділився планами на наступний рік, відповів на запитання присутніх.

На зустрічі було сказано чимало хороших слів на адресу позашкільних кореспондентів газети, прозвучали вірші самодіяльних поетів. Учні технікуму відповіли на запитання передновірічної анкети «Молодого комунара».

А. СОЛОНІНКА,  
м. Кіровоград.

дуть ці сторінки цікавими для всіх, залежить не тільки від нас, але й від вас, шановні друзі, — від наших робкорів, сількорів та юнкорів. Ваші листи, де ви поділятимете про ті чи інші події в житті вашого колективу, про цікаві вечори відпочинку, концерти художньої самодіяльності, хорські ініціативи комсомольців та молоді вашого міста чи села — все це може стати підставою для написання цікавого матеріалу.

Вже зараз ми маємо чимало ділових пропозицій. Зокрема, чигачка з міста Долинської Тетяна Тараканова запропонувала варту уваги тему — трудовлаштування випускників середніх шкіл. І вказала адреси пошуку — міста Кіровоград, Олександрія, Долинська. Вона ж пропонує більше уваги приділяти працівникам торгівлі, а також висвітленню підготовки до наступних з'їздів комсомолу.

Дехто з наших читачів висловив і критичні зауваження на адресу редакції. На жаль, їм здебільшого бракує конкретності. Так, 15-річна Інна Б. пише:

«Багато мені в газеті й не сподобалося, але я не запам'ятала, що саме».

Звичайно, нам важко зробити якісь висновки з такого розпливчатого зауваження. Сподіваємося, що в наступному листі до редакції Інна внесе в нього ясність.

В обговоренні наших публікацій взяло участь багато читачів — від тих, хто лише почав передплачувати газету, і до «взге-ранів», котрі її читають протягом десяти і більше років.

Чимало анкет з вашими побажаннями й зауваженнями, шановні читачі, зібравало у нас в редакції. Робота над ними триває. Всі цінні пропозиції обов'язково будуть враховані в планах на наступний рік. А від вас, шановні друзі, ми чекаємо нових цікавих листів, нових ідей.

Відділ листів  
і масової роботи.



Бобричани добре знають її в обличчя. Широю, відкритою усмішкою завжди зустрічає покупця міста біля приватного магазину «Мелодія» Бобринецького райспоживтовариства комсомолка Людмила ЯКУБЕНКО. Продавець завжди ввічлива й уважна. Розуміється на сучасній музиці, чудово орієнтується в напрямках і стилях. Її поради завжди дуже слушні. Тому магазин «Мелодія», де працює комсомольсько-молодіжна група, очолювана секретарем райспоживтовариства Віктором Якубенком, користується великою популярністю у молоді міста і району.

За відданість своїй роботі і гарну вдачу поважають Людмилу товариші. Фото Людмили — на Дошці пошани райспоживтовариства.

Фото М. ЛИТВИНОВА.



Друкарня імені Г. М. Димитрова  
видавництва  
«Кіровоградська правда»  
Кіровоградського обкому  
Компартії України  
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.